

RETRIEVER
MEDIEARKIVET.se

Valda dokument

Göteborgs-Posten

Den banala ondskan

Göteborgs-Posten 1 2006-11-21

GERT GELOTTE

Sektion: Ledare Sida: 2

Novemberkvällen är mörk och regnig i en av Göteborgs nordöstra förorter. Det är inget väder att gå ut i. De som ändå gör det skyndar förbi som tysta skuggor. En bakdörr. Intensiv lukt av fuktiga kläder. Det plötsliga ljuset sticker i ögonen.

Språk jag inte förstår. Vänliga leenden. Trötta ansikten. Rosengrenska stiftelsens hemliga läkarmottagning för gömda flyktingar.

- Ett tag var det ganska lugnt här, säger en av de frivilliga, psykoterapeuten Christina Hagelthorn. Men nu fylls det på igen. Nu kommer de som fått avslag även enligt den tillfälliga asyllagen.

- Det är mest ensamstående. Och de är i ett mycket värre skick än tidigare. Livsgnistan som tändes har släckts.

Den tillfälliga asyllagen riktade sig främst till barnfamiljer. Men även begreppet barnfamilj kan av svenska myndigheter tolkas så snävt att den banala ondskan tillåts fira nya triumfer i vårt välmående fosterland.

Christina Hagelthorn har kontakt med tre iranska familjer som Migrationsverket vill splittra. Föräldrarna och deras minderåriga barn får stanna. Barn över 18 år får avslag.

- Migrationsverket tycker alltså att en ensam ung människa skall resa tillbaka till det land familjen en gång flydde från. I en av mina familjer har en 18-årig son försökt ta livet av sig. Hans lillasyster gråter hela tiden.

Och är barnet under tre år räknas barnfamiljen inte som barnfamilj. Då hjälper det inte att gå på svenskt dagis. Anknytningen till Sverige anses för svag.

Visst, myndigheter skall följa lagen. Men lagen måste tillämpas. Tjänstemän har ett moraliskt ansvar för sitt sätt att tillämpa lagen.

Varför finns då inga gränser för kreativiteten när möjlighet gives att släppa lös den banala ondskan på fullständigt försvarslösa människor? Som Faroogh Eslami. Hon flydde av politiska skäl och vågar inte åka hem. Hon vet inte vad som väntar henne i Iran, men räknar med att bli piskad och satt i fängelse. Piskan skrämmer henne. Och i fängelset blir hon utlämnad åt vakternas godtycke.

Fram till avslaget för två månader sedan arbetade hon vitt som personlig assistent. Nu måste hon försörja sig svart. Migrationsverket tror att hon ljuger och föredrar livet som papperslös i Göteborg framför ett ordnat liv som sjuksköterska i Iran.

- Kunde jag åka hem hade jag gjort det. Ingen vill leva och lida på det här viset.

Hennes olyckssystem Fatemeh är, om möjligt, värre ute. Hon flydde sedan polisen hittat papper, brev och böcker tillhörande kommunistpartiet i hennes bostad. Hon har två söner, en är svårt sjuk, och en gammal sjuk mamma att ta hand om. Det gör hon genom att arbeta svart som frisörska:

- Kunderna ringer och jag kommer. Jag är väldigt rädd. Jag vet ju inte till vilket hem jag kommer.

Fatemeh och hennes familj har bott fem år i Sverige. På den tiden har hon flyttat elva gånger. Självklart bor hon svart. Har hon tur kräver hyresvärden en rimlig hyra. Men Fatemeh har inga rättigheter, ingen möjlighet att protestera. Hon är utlämnad till omgivningens godtycke. Migrationsverket tror att hon ljuger för att slippa åka hem till ett ordnat och säkert liv i Iran.

När skall det gå upp för Sveriges riksdag och regering att människor som föredrar ett liv som råtta i stället för att åka hem rimligen har skäl för detta?

©Göteborgs-Posten eller artikelförfattaren.

Stäng

Skriv ut